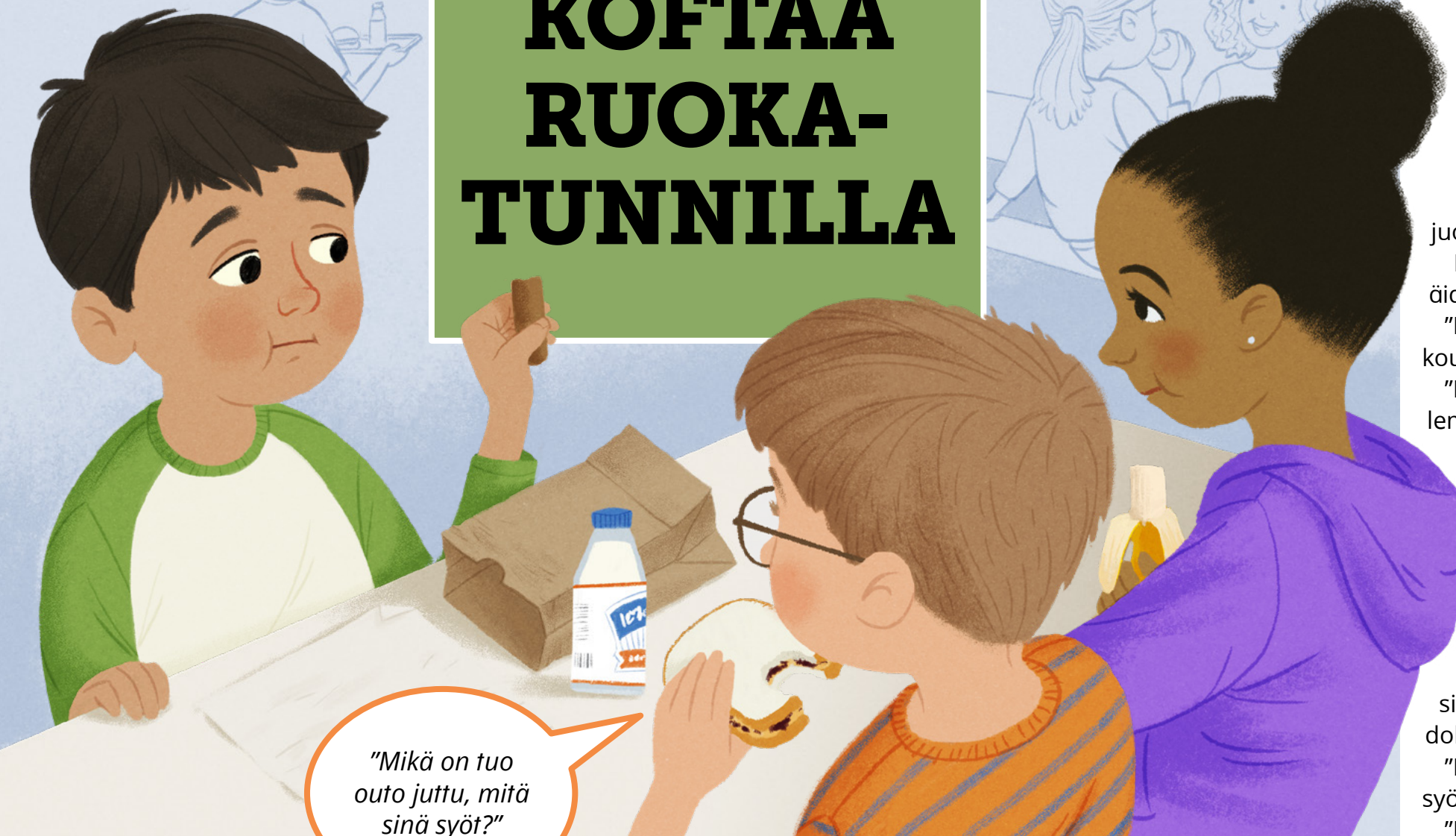

KOFTAA RUOKA- TUNNILLA

"Mikä on tuo outo juttu, mitä sinä syöt?"

Katrina McPheters
(Perustuu tositahtumaan)

Tämä kertomus tapahtui Yhdysvalloissa.

Roy istuutui pöydän ääreen ja avasi eväspussinsa. Hänen perheensä oli juuri muuttanut, ja tämä oli hänen ensimmäinen päivänsä hänen uudessa koulussaan. Hänen äitinsä oli valmistanut hänen armenialaista lempiruokaansa, koftaa. Hän oli innoissaan sen syömisestä!

Roy avasi vahapaperin, joka oli kiedottu koftan ympärille. Se oli kuin pitkä, laiha lihapulla. Hän rakasti yrttien tuoksua, joilla liha

oli maustettu. Ja keskellä oleva reikä teki siitä kuin pienen pillin. Hän pani sen huulilleen ja puhalsi. Sitten hän puraisi palasen. Herkullista!

"Hei", sanoi poika pöydän toisella puolella.

"Mikä on tuo outo juttu, mitä sinä syöt?"

Roy tunsi poskiensa punehtuvan. "Se on minun evääni."

"No, se ei näytä kovin hyvältä." Poika nauroi.

Roy ei tiennyt, mitä sanoa. Hän ei tiennyt, ettei kukaan muu täällä syönyt koftaa. Hän ei halunnut heidän ajattelevan, että hän oli outo! Niinpä hän laittoi eväänsä pois ja

juoksi ulos välitunnille.

Koulun jälkeen Roy löysi äidin purkamassa laatikoita.

"Minä en halua enää viedä kouluun koftaa", Roy sanoi.

"Miksi?" äiti kysyi. "Sehän on lempiruokasi!"

Roy kertoi hänelle, mitä koulussa oli tapahtunut.

"Se oli niin noloa!"

"Olen pahoillani, että niin kävi", äiti sanoi.

"Useimmat ihmiset täällä eivät ole koskaan syöneet koftaa. Mitä jos antaisimme muille lapsille mahdollisuuden maistaa sitä?"

"Miksi?" Roy kysyi. "Eivät he syö sitä."

"No, et voi tietää, ellet kysy! Tiedän, että uusien ystävien

saaminen on vaikeaa. Mutta me olemme kaikki Jumalan lapsia. Joskus meidän täytyy vain oppia toisistamme enemmän."

Roy mietti asiaa. Hän ei halunnut, että hänelle naurettaisiin. Mutta hän kyllä halusi antaa lapsille ruokatunnilla paremman mahdollisuuden ymmärtää. Ja kofta oli todella maukasta.

Hän nyökkäsi. "Hyvä on. Tehdään sitä lisää."

Seuraavana päivänä ruokatunnilla Roy veti syvään henkeä. Hän istuutui pojan viereen, joka oli nauranut hänelle.

Roy avasi eväspussinsa. "Haluaisiko joku

teistä maistaa armenialaista ruokaa?"

Muut lapset kerääntyivät Royn ympärille, kun hän avasi koftan paperista.

"Minä maistan sitä", se poika sanoi.

"Niin minäkin", yksi tyttö lisäsi. Roy tarjosi koftaa, niin että kaikki saivat maistaa sitä. Sitten he kaikki haukkasivat palasen.

"Tämä on tosi hyvää!" poika sanoi. "Mikä sen nimi on?"

"Kofta", Roy sanoi.

"Siistiä!" Poika hymyili. "Minä olen John. Haluatko pelata jotain välitunnilla?"

Roy saattoi vain nyökätä suu täynnä. Hänen äitinsä oli oikeassa – hekin kaikki olivat Jumalan lapsia! Ja omastaan jakaminen auttoi häntä sittenkin saamaan ystäviä. ●

VALMISTA ITSEKIN KOFTAA JAETTAVAKSI!

Sekoita **500 grammaa karitsan tai naudan jauhelihaa**, **1 sipuli** (pilkottuna), **1/2 desilitraa bulgurvehnää tai leivänmuuruja**, **2 valkosipulinkynttä** (hienonnettuna) ja **1 teelusikallinen kutakin seuraavista: kuminää, jauhettua korianteria, paprikaa, kanelia ja suolaa**. Pyöritä seos pötköiksi ja työnnä niiden läpi metallinen varras. (Jos käytät puisia tikkuja, liota niitä vedessä ensin puoli tuntia.) Paista 180 asteessa 20 minuuttia tai kunnes liha on täysin kypsää.

